

SAMEN STERK VOOR KINDEREN

SAMENWERKINGSPARTNERS
OVER DE COALITIE:

**'Je moet als een ferriër
blijven vasthouden,
dóórgaan om uitbuiters
een stapje voor te zijn'**

**IN DE MAAK:
kindvriendelijk
aangifte- en strafproces**

GEEN ONSCHULDIGE FIGURANT,
MAAR HOOFDROLSPELER:

**De klant die betaalt
voor seks met minderjarigen**

Van **SIGNAAL**
naar **IMPACT:**
ONZE WERKWIJZE
IN 6 VOORBEELDEN

DE STEM VAN
SLACHTOFFERS
VERENIGD IN
PLATFORM HOPE:

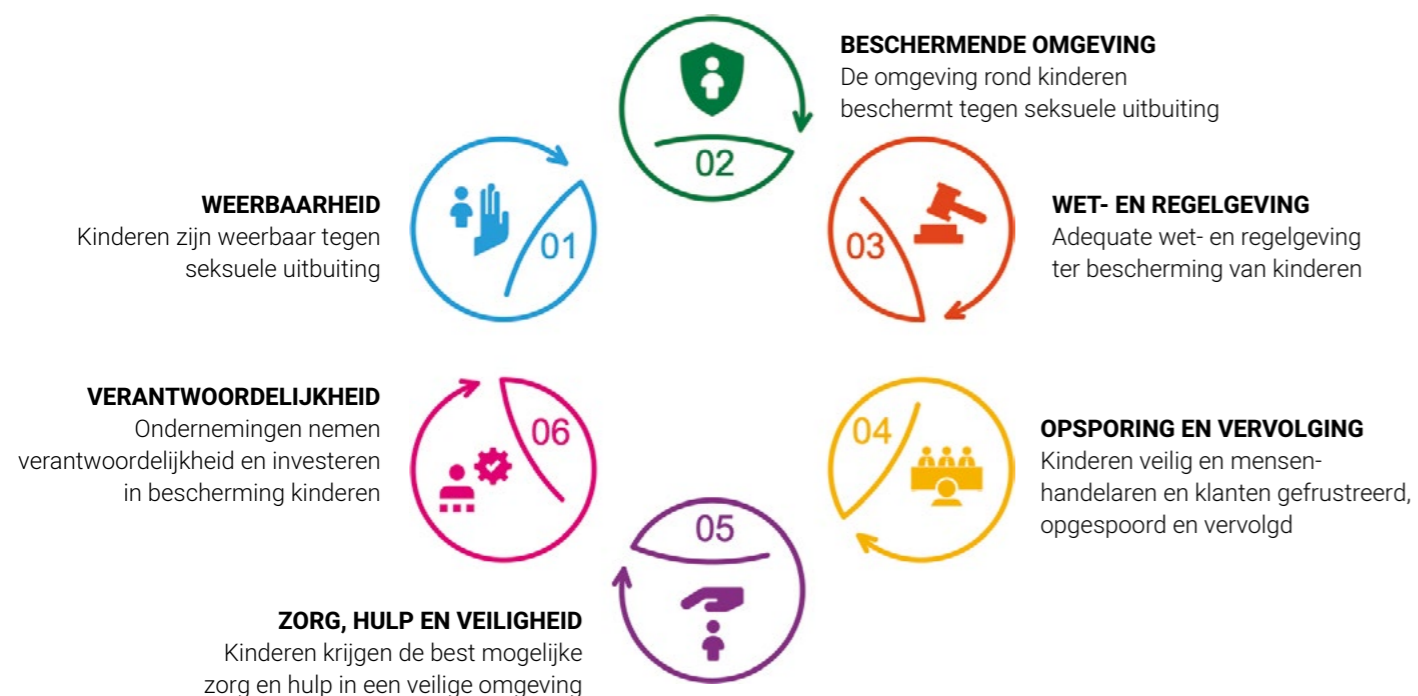
**'Mensen moeten
leren kijken naar
het verhaal áchter
het verhaal'**

**GEZOCHT:
PARTNERS
AGAINST CRIME**

**COALITIE TEGEN
SEKSUELE KINDERUITBUITING**

SYSTEMIC CHANGE

DE 6 DOELSTELLINGEN VAN DE COALITIE TEGEN SEKSUELE KINDERUITBUITING

COALITIE TEGEN SEKSUELE KINDERUITBUITING

DE COALITIE

De Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting is in 2016 opgericht en richt zich op het terugdringen van seksuele uitbuiting van kinderen en licht verstandelijk beperkte slachtoffers tot en met 23 jaar in Nederland. Onderdeel van de coalitie zijn:

- Centrum tegen Kinderhandel en Mensenhandel - ngo gericht op bewustwording, onderzoek en lobby
- Defence for Children - kinderrechtenorganisatie
- Fier - specialistisch expertise- en behandelcentrum voor slachtoffers van geweld

IN DIT MAGAZINE:

De coalitie strijdt tegen seksuele uitbuiting van minderjarigen	4
Van signaal naar impact: onze werkwijze in zes voorbeelden	6
In de maak: kindvriendelijke aangifte en strafproces	8
Training signaleren mensenhandel voor hotels en vakantieparken	10
De stem van slachtoffers verenigd in platform HOPE	12
Samenwerkingspartners over de coalitie	14
De klant die betaalt voor seks met minderjarigen	16
Gezocht: partners against crime	18

VOORWOORD

Samen de strijd aan

Jason van acht jaar oud wordt via een online game gedwongen naaktbeelden van zichzelf te sturen naar een veel oudere man.

Kayleigh, dertien jaar oud, heeft gedwongen seks met volwassen mannen in een hotelkamer.

Eva van zestien zocht hulp bij haar eetstoornis en wordt nu stelselmatig verkracht door de man die zei haar te willen helpen.

Deze verhalen over seksuele uitbuiting zijn echt. Ze zijn van nu. Van vandaag. En van heel dichtbij. Misschien woont Eva wel bij u om de hoek, is Kayleigh een nichtje van u, en Jason zelfs uw eigen kind. Verhalen als die van deze kinderen zijn in Nederland aan de orde van de dag. Het gaat om honderden, zo niet duizenden slachtoffers per jaar. Jonge levens die verwoest worden. Onder onze ogen.

De Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting werkt aan een structurele verandering. We willen dat kinderen in Nederland veilig kunnen opgroeien, zonder te hoeven vrezen voor seksuele uitbuiting. Binnen de coalitie bundelen we de krachten van het Centrum tegen Kinderhandel en Mensenhandel, Defence for Children en Fier. Ieder brengen we onze kennis en expertise mee om dit maatschappelijke probleem aan te pakken.

De kern van deze coalitie is samenwerking. Niet alleen met elkaar, maar ook met andere partners die kunnen helpen om seksuele uitbuiting van kinderen te stoppen. Zoals de politie en het Openbaar Ministerie, onderwijsinstellingen, jeugdzorgorganisaties en de toerismesector. Alle mogelijke spelers die kunnen helpen een verandering teweeg te brengen nodigen we uit om met ons mee te denken en kinderen te beschermen.

In dit magazine leest u wat we de afgelopen jaren - samen met onze partners - hebben gedaan en bereikt. En wat er nog nodig is. Want wij gaan door, wij blijven ons met hart en ziel inzetten voor het aanpakken van seksuele uitbuiting van kinderen. Kinderen hebben ons nodig; ze verdienen het dat wij voor ze opstaan.

Mirjam Blaak, bestuurder Defence for Children Nederland

DE COALITIE STRIJDT TEGEN SEKSUELE
UITBUITING VAN MINDERJARIGEN

'Wij willen Nederland duurzaam veiliger maken voor onze kinderen'

De Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting heeft één belangrijk doel: het stoppen van seksuele uitbuiting van kinderen. Dat betekent: tegen de stroom in bewegen, vasthouden als een pitbull en doorgaan waar anderen stoppen. Frank Noteboom, hoofd Centrum tegen Kinderhandel en Mensenhandel (CKM), vertelt wat de coalitie beweegt.

Wat is er zo bijzonder aan deze coalitie?

'Dat we het hele systeem rondom seksuele uitbuiting van kinderen aanpakken. Vaak richten projecten zich maar op één schakeltje van een probleem of zijn gelimiteerd in tijd, maar dat lost vaak onvoldoende op. Wil je écht een systemische verandering creëren, dan moet je duurzaam kijken naar alle facetten die een probleem instandhouden. Dus in dit geval niet alleen kijken naar plegers, maar ook naar slachtoffers, klanten en hun omgeving. Door binnen deze coalitie de krachten van verschillende organisaties te bundelen, zijn we in staat deze brede blik te hanteren. We werken bovendien vanuit dezelfde motivatie en vasthoudendheid. We gaan net zolang door tot er een wezenlijke verandering zichtbaar is.'

Wat is het belangrijkste uitgangspunt in jullie werk?

'De slachtoffers. We kijken altijd naar: welk leed wordt iemand aangedaan? Wat betekent seksuele uitbuiting in het leven van deze kinderen? En als we ergens een kans zien om het verschil te maken, komen we in actie. Het kan beginnen met een klein signaal, bij één slachtoffer dat zo moedig is om zijn of haar verhaal te vertellen. Als dat resoneert met een breder probleem binnen de samenleving, dan kan dat voor ons hét moment zijn om verder te kijken, want als het één iemand overkomt, kun je er vergif op innemen dat er meer slachtoffers zijn.'

Kun je daar een voorbeeld van geven?

'In 2016 ving ik een signaal op over jonge meisjes met een eetstoornis die misbruikt zouden zijn door zogenoemde pro-ana coaches. Volwassen mannen die online contact zoeken met deze meiden onder het mom van: ik help je met afvallen. Terwijl ze in werkelijkheid uit zijn op naaktbeelden en zelfs seks met deze meisjes. Het was een klein signaal, er was nog amper bewijs, maar ik dacht: we moeten hier iets mee. Ik werkte destijds bij de Nationaal Rapporteur Mensenhandel

en schreef een klein, urgent rapport, maar niemand pakte het op. Zeer frustrerend; er werden immers kinderen misbruikt en uitgebuit.

Toen ik niet veel later bij het CKM ging werken, pakte ik mijn rapport er weer bij en zette een project op. Gelukkig waren er meerdere partijen die hetzelfde probleem zagen, zoals het LUMC in de persoon van eetstoornis-expert Eric van Furth, en Proud2Bme, een online platform voor mensen met een eetstoornis. We creëerden online lokprofielen en al snel hadden we beet. Onze lokprofielen werden bestookt door pro-ana coaches die wel een handje wilde helpen met afvallen. Daar moest wel wat tegenover staan: naaktbeelden, en soms ook seks. Dáár was ons bewijs dat er écht iets fout zat.'

Hoe ging het verder?

'We deden verder onderzoek, zochten de media en voerden meermaals een flinke lobby richting de Tweede Kamer. En er lijkt verandering op komst; de politiek belooft een online opsporingsstrategie, waaronder op dit thema, we hebben de aandacht van hulpverleners op het gebied van eetstoornissen en er zijn voor hen meerdere signalerings- en handelingstools ontwikkeld. Zelf laten we ook niet los. We startten een online outreach project waarbij we binnen de pro-ana community rechtstreeks in contact willen komen met mogelijke slachtoffers. Daarnaast werken we aan een aantal wetenschappelijke artikelen over dit thema, en een van onze onderzoekers promoveert op dit onderwerp. Dit project is het voorbeeld van hoe een klein signaal kan leiden tot een enorme spin-off.'

Er zijn gezien de omvang van dit probleem vast meer signalen die wijzen op seksuele uitbuiting. Waar wil de coalitie zich de komende tijd mee bezighouden?

'De markt waarin seksuele uitbuiting van kinderen kan plaatsvinden is continu in beweging. Uitbuiters gaan mee met de ontwikkelingen in de samenleving; er zijn telkens nieuwe verschijningsvormen waar we een antwoord op

moeten zien te vinden. Op dit moment krijgen we steeds meer signalen dat ouders betrokken zijn bij de uitbuiting van hun kinderen. Wij willen weten: hoe kan dit? Wat zit hierachter? En: wat kunnen we hiertegen doen? Daarnaast speelt natuurlijk de online wereld een enorme rol in seksuele uitbuiting van kinderen. Van die wereld snappen we in Nederland nog veel te weinig. Hoe ziet de online wereld van een jongere eruit? En hoe spelen misbruikers daar op in? We moeten blijven meebewegen in die online component, anders verliezen we de strijd. Het zou mooi zijn als we een soort *Bellingcat* kunnen creëren, maar dan voor de aanpak van seksuele uitbuiting van kinderen.'

Je spreekt van continue maatschappelijke veranderingen waar misbruikers slim op inspelen. Is de aanpak van seksuele uitbuiting een never ending story?

'We roepen binnen de coalitie wel eens: we heffen onszelf op als seksuele uitbuiting is gestopt. Maar we weten tegelijkertijd dat dit thema nooit zal verdwijnen. Moet je dan maar opgeven? Absoluut niet. We zijn het aan deze kinderen verplicht om naast ze te blijven staan, naar ze op zoek te gaan. Wij moeten ervoor zorgen dat we continu het meest optimale systeem tegenover de uitbuiters zetten. We zien nu bijvoorbeeld dat sommige slachtoffers met trackingsystemen door hun uitbuiters in de gaten worden gehouden. Wat zetten wij daartegenover? We moeten blijven, mensenhandelaren een stap voorblijven. Zij doen er alles aan om buiten beeld te blijven, het is aan ons om de zaklamp erop te zetten en uiteindelijk een stabiel licht te laten schijnen. Zodat we Nederland duurzaam veilig kunnen maken voor onze kinderen.'

Word je nooit moedeloos van dat voortdurende kat-en-muisspel?

'Nee, want ik ben ervan overtuigd dat we altijd effect kunnen sorteren. Het is belangrijk dat we dat gevoel blijven aanwakkeren bij elkaar, bij de politiek, in de maatschappij, maar ook binnen de coalitie. Dat doen we onder andere

Frank Noteboom

'De markt waarin seksuele uitbuiting van kinderen kan plaatsvinden is continu in beweging.'

door successen te vieren. We hebben al veel belangrijke veranderingen teweeggebracht, daar mogen we trots op zijn. Wat mij persoonlijk helpt om door te blijven gaan, is het beeld dat ik al jaren in mijn hoofd heb: het beeld van een meisje dat in bed ligt en een appje krijgt van een misbruiker, terwijl haar ouders beneden gezellig een wijntje drinken. Seksuele uitbuiting van kinderen vindt onder onze ogen plaats. We moeten er alles aan doen om dat te stoppen.' ■

Van signaal naar impact

Doelstelling 1: kinderen zijn weerbaar tegen seksuele uitbuiting - PLATFORM HOPE

Signaal: Ervaringen en meningen van slachtoffers worden onvoldoende meegenomen in (verbetering van) de aanpak seksuele kinderuitleiding; de bejegening van slachtoffers van seksuele uitbuiting laat te wensen over.

Onderzoek: Kennisopbouw over wat nodig is voor ervaringsdeskundigen qua opleiding en begeleiding; kennisopbouw over de governance structuur van het ervaringsdeskundigenplatform.

Actie: Opzet van ervaringsdeskundigenplatform HOPE sinds 2020; opstellen van verbeteragenda en bekendheid geven aan stakeholders; ontwikkeling van training voor professionals door ervaringsdeskundigen.

Impact: De stem van slachtoffers wordt gehoord omdat het platform regelmatig wordt gevraagd voor advies, training en media. Zij fungeert bijvoorbeeld als adviesraad in het programma Samen tegen Mensenhandel van het ministerie van Justitie en Veiligheid; interesse van Comensha over inbedding van het platform HOPE in hun structurele subsidie-regeling vanuit het ministerie van Justitie en Veiligheid.

Doelstelling 2: De omgeving rond kinderen beschermt ze tegen seksuele uitbuiting - OP SCHOOL

Signaal: Gemiddeld zijn er twee tot drie kinderen per middelbare school die jaarlijks slachtoffer worden van seksuele uitbuiting; docenten kunnen een cruciale rol spelen in het signaleren van slachtoffers.

Onderzoek: Onderzoek naar prevalentie op middelbare scholen en bereidheid van docenten; vier van de tien melden dat seksuele/criminele uitbuiting plaatsvindt op hun school; een grote meerderheid vindt dat er meer aandacht voor moet zijn op school.

Actie: Ontwikkeling van training voor docenten met het Rode Kruis; ontwikkeling van drie gratis lespakketten voor leerlingen met het Rode Kruis en FutureNL; aandacht voor onderwerp via 3FM Serious Request.

Impact: Onderwijsprofessionals herkennen signalen van mensenhandel; jongeren leren over veilig online gedrag en hoe zij om hulp kunnen vragen.

Doelstelling 3: adequate wet- en regelgeving ter bescherming van kinderen - VRAAGZIJDE

Signaal: Klant die seks koopt van minderjarigen, anders dan de zestien- en zeventienjarigen, is niet specifiek strafbaar gesteld in wetsvoorstel Seksuele Misdrijven; weinig klanten worden vervolgd en gestraft, ook niet binnen een ander wettelijk kader waar klanten van jongere slachtoffers strafbaar zijn gesteld.

Onderzoek: Kennisopbouw in onderzoek; mensenhandelpelling.

Actie: Inbreng in consultatieronde nieuwe wetgeving Seksuele Misdrijven; opiniestukken in de krant en interviews via andere media; lobby.

Impact: Ministerie van Justitie en Veiligheid werkt motie over aanpak klanten uit; klant die seks koopt van minderjarigen anders dan de zestien- en zeventienjarigen, is in nieuw wetsvoorstel Seksuele Misdrijven strafbaar gesteld.

Doelstelling 4: kinderen veilig en mensenhandelaren en klanten gefrustreerd en vervolgd - PRO-ANA

Signaal: Coaches helpen jonge meisjes met een eetstoornis om verder af te vallen; een deel manipuleert hen met het doel seksueel expliciet materiaal te bemachtigen; dit wordt gebruikt om macht uit te oefenen.

Onderzoek: Onderzoek onder jongeren over hun ervaringen met pro-ana coaches.

Actie: Lobby met aanbevelingen uit onderzoek; ontwikkeling van gerichte online outreach (innovatie) met Universiteit Leiden.

Impact: Verschillende moties zijn aangenomen met beleidsaanpassingen; zorgprofessionals zijn op de hoogte via handreiking; meisjes en jongens die kwetsbaar zijn voor seksuele uitbuiting zijn online beter in beeld en krijgen digitaal een hand aangereikt voor bescherming, veiligheid en hulp.

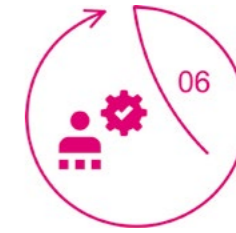
Doelstelling 5: kinderen krijgen de best mogelijke zorg en hulp in een veilige omgeving - STRAFPROCES

Signaal: Strafproces duurt lang en is belastend voor slachtoffers; slachtoffers doen nauwelijks aangifte; risico op secundaire victimisatie.

Onderzoek: Onderzoek naar mogelijkheden om het strafproces minder belastend te maken; bezoek aan kindvriendelijk 'onder-één-dak-principe-model' (Barnahus) in IJsland.

Actie: Lobby (politiek en ambtelijk) om aanbevelingen te implementeren; proeftuin in samenwerking met politie en OM om aanbevelingen te testen.

Impact: Probleem en urgentie staan op de politieke en beleidsagenda; er is een gezamenlijk verbetertraject met politie, het OM en het ministerie van Justitie en Veiligheid.

Doelstelling 6: ondernemingen nemen verantwoordelijkheid en investeren in bescherming van kinderen - HOTELS

Signaal: Hotels en vakantieparken worden gebruikt voor seksuele kinderuitleiding; hotelpersoneel wordt onvoldoende getraind op het herkennen van signalen.

Onderzoek: Onderzoek naar behoeften en passende aanpak in de verschillende sectoren.

Actie: Ontwikkelen van laagdrempelige trainingen voor verschillende beroepsgroepen; borgen van trainingsmaterialen bij brancheorganisaties, bedrijven en opleidingen; lobby voor het verplichten van maatschappelijk verantwoord ondernemen en voorkomen en bestrijden van mensenhandel.

Impact: Aandacht en beleid vanuit verschillende ministeries, gemeenten en politie; e-learnings worden gepromoot door alle relevante stakeholders; duizenden professionals per jaar volgen e-learnings en kennen signalen; trainingsmateriaal is geïntegreerd in boeken van 90% van de mbo toerismeopleidingen; e-learnings gebruikt in OM certificeringsprogramma 'No Place for Sex Trafficking'.

IN DE MAAK:

Kindvriendelijk aangifte- en strafproces voor minderjarige slachtoffers van mensenhandel

“

‘Dat er weinig aangiftes zijn van minderjarige slachtoffers van seksuele uitbuiting, zegt wat. Name-lijk dat we onze werkwijze richting slachtoffers moeten blijven evalueren en zo nodig aanpassen. We zijn blij met de samenwerking in de proeftuin en de voorlopige uitkomsten daarvan. Het komende jaar toetsen we de beschreven interventies; wat werkt wel en wat werkt niet in de praktijk? Op die manier komen we tot een betere bescherming van slachtoffers en vervolging van daders. Mooi is dat alle landelijke eenheden van de politie en meerdere OM-regio’s aan dit project willen meewerken. Iedereen ziet in dat dit ons kan helpen in de aanpak van mensenhandel.’

Jan Koen, operationeel specialist bij de politie

voorkomen van herhaald slachtoffer- schap voor, tijdens en na het strafpro- ces. We ontwikkelden vier interventies die hieraan moeten bijdragen. (zie ka- der: Interventies) Het eindrapport van de proeftuin is bijna afgerond, en we hopen dat de proeftuin met meerdere jaren wordt verlengd, want er is nog veel te doen. De politie en het OM zijn in ieder geval positief.’

Barnahus

Maar de coalitie gaat graag een stapje verder als het gaat om een kindvriendelijke benadering. Eva: ‘We onderzoeken op dit moment hoe we de bevindingen uit de proeftuin kunnen benutten voor onze lobby voor een Barnahus in Nederland. Het Barnahus-model, afkomstig uit IJsland, is een praktisch voorbeeld van kindvriendelijke justitie. Profes- sionals vanuit de justitiële, medische, forensische, zorg- en jeugdzorgsector werken op één plek samen, en kijken voortdurend naar wat een kind op dat moment nodig heeft.’

Door de samenwerking hoeft een kind in het Barnahus in beginsel maar één keer te worden verhoord. Een speciaal ge- trainde professional neemt het verhoor af, andere professionals kijken vanuit de regiekamer mee. Aan het einde van het verhoor is er voor hen gelegenheid om nadere vragen via een microfoon aan de verhoorder door te geven. Eva: ‘Alles in het Barnahus staat in het teken van de bescherming van het kind – vanaf het allereerste tot aan het laatste contact.’

Waarom Nederland nog geen Barnahus heeft? ‘Tja, zeg het maar’, zegt Eva. ‘In- middels is de Barnahus-aanpak in meer dan twintig Europese landen geïmple- menteerd. In Nederland zien we voor- zichtig initiatieven ontstaan die erop lijken. Dat is hoopgevend. We willen graag de waarde van deze kindgerichte aanpak aan de rest van Nederland laten zien, en daarvoor is geld nodig. Hopelijk zijn er fondsen en bedrijven die hierin willen investeren. Een Barnahus is zo ontzettend nodig voor deze kinderen, want op het moment dat ze niet goed worden geholpen, glijden ze af. We hebben het al te vaak gezien.’ ■

Hoe maak je het doen van aangifte voor minderjarige slachtoffers van seksuele uitbuiting zo aantrekkelijk mogelijk? En hoe zorg je vervolgens voor een aangenaam strafproces? Met die vragen gingen onderzoeker Emma Simons van het Centrum tegen Kinderhandel en Mensenhandel en advocaat Eva Huls van Defence for Children aan de slag.

‘Jongeren die seksueel worden uitgebuit ervaren vaak angst voor de mensenhan- delaar’, begint Emma. ‘Ze zijn bang om niet geloofd te worden en hebben geen vertrouwen in het strafproces. En dan is er nog het aangifte- en strafproces zelf dat ze tegenhoudt, want dat is totaal niet ingericht op minderjarigen.’ ‘Er moest echt iets gebeuren op dit vlak’, vult Eva aan. ‘Als slachtoffers geen aangifte willen of durven doen, betekent het ook dat we ze niet de veiligheid en de hulp kunnen bieden die ze nodig hebben. We missen bovendien aanknopingspunten voor de aanpak van seksuele uitbuiting, zoals het opsporen van daders.’

Eva: ‘Kinderen hebben in Nederland het recht om te participeren in het straf-

proces, maar het wordt ze nu veel te moeilijk gemaakt. Het is voor kinderen niet te begrijpen waarom bepaalde vra- gen worden gesteld tijdens verhoren of waarom zij meerdere keren een verkla- ring moeten afleggen. Evenmin weten ze wat ze kunnen verwachten tijdens het strafproces. Dat maakt het loodzwaar, en kan een nieuw trauma veroorzaken. Dat moet anders.’ Emma: ‘Het trauma van deze kinderen is al zo groot; een trauma-sensitieve benadering is hier echt op z’n plaats.’

Proeftuin aangiftebereidheid

Naar aanleiding van het onderzoeksrap- port van het CKM ‘Aangifte doe je niet’, gaf de politie het CKM de opdracht voor een proeftuin rondom aangiftebereid-

heid. Emma: ‘Binnen de proeftuin expe- rimenteerden we met een slachtoffer- vriendelijke werkwijze, gericht op de (vroeg)bescherming van het slachtoffer, het vergroten van het vertrouwen van slachtoffers in het strafproces en het

‘Het trauma van deze kinderen is al zo groot; een trauma-sensitieve benadering is hier echt op z’n plaats’

Interventies

In de proeftuin zijn in samenwerking met het OM en de politie vier interventies ontwikkeld die moeten leiden tot een hogere aangiftebereidheid:

1. Inzet van een onderzoekspsycholoog. Door de inzet van een onderzoekspsycholoog is er tijdens het verhoor aandacht voor de psychische problematiek van het slachtoffer en de invloed van trauma op het verhoor. De onderzoekspsycholoog geeft aanwijzingen voor het horen van het slachtoffer in kwestie.

2. Inzet van een veiligheidscoordinator. Binnen de proeftuin is een nieuwe functie ontwik- keld die onder meer toeziet op het verzamelen van informatie gericht op (vroeg-)bescherming en het vergroten van de bereidheid van slachtoffers om in gesprek te gaan met de politie.

3. Verkorten doorlooptijden strafproces. Slachtoffers doen onder andere geen aangifte omdat het strafproces lang kan duren. Binnen de proeftuin is gekeken of en in hoeverre er in mensenhandelzaken met streeftermijnen kan worden gewerkt zodat de doorlooptijd wordt verkort.

4. Het verhoor bij de rechter-commissaris. Om het risico op secundaire victimisatie tijdens het verhoor van de rechter-commissaris te verminderen, is ingezet op een voorbereidend gesprek tussen het slachtoffer en de rechter-commissaris, het inzetten van een gespecia- liseerde rechter-commissaris en de optie om het slachtoffer te horen in een aparte ruimte.

TRAINING SIGNALEREN MENSENHANDEL VOOR HOTELS EN VAKANTIEPARKEN

Kijken, signaleren, handelen

Kayleigh was dertien jaar oud toen ze voor het eerst seks had met een volwassen man. Hij maakte er ongezien een video van en bedreigde haar er vervolgens mee: als jij niet doet wat ik van je vraag, maak ik de video openbaar en doe ik je familie iets aan. Vanaf dat moment had Kayleigh gedwongen seks. Anderhalf jaar lang. Plaats delict: een hotel in de buurt.

Toen het Kayleigh uiteindelijk lukte om te ontkomen aan haar mensenhandelaar en ze in de hulpverlening terecht kwam vertelde ze haar verhaal aan Celine Verheijen van Defence for Children. Celine: 'Vanuit Defence for Children werken we al sinds 2003 samen met de reissector, maar vooral op het gebied van uitgaand sekstoerisme. Totdat ik Kayleigh sprak. Zij vertelde me hoe ze steeds maar weer met andere mannen incheckte in dat hotel, hoe ze steeds maar weer - onder invloed van drank en drugs - in de lobby zat te wachten op steeds maar weer een nieuwe klant. In anderhalf jaar tijd vroeg niemand van het hotel wie ze was, wat ze daar precies deed en of het wel goed met haar ging. Kayleigh was verontwaardigd. En terecht. Voor een kind is seksueel geweld een van de ergste dingen die je kan overkomen. Het trauma en de gevolgen kunnen enorm zijn. En als het dan ook nog gebeurt op een plek waar mensen voor je gevoel wegglijden, dan voel je je enorm alleen en aan de kant gezet. Daarom is het zo belangrijk dat we niet wegglijden, maar leren signaleren en vervolgens weten hoe te handelen.'

Scholingsaanbod

De manager van het hotel in kwestie schrok zich rot. Gebeurt dat hier? Bij ons? 'Ze hadden geen idee', vertelt Celine. 'Toen vanuit andere slachtoffers soortgelijke verhalen kwamen, was het voor ons duidelijk: dit is een plek waar we aan de slag moe-

ten. Vanuit de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting ontwikkelden we een scholingsaanbod in de vorm van een e-learning en een face-to-face training. Hierin laten we personeel van hotels en vakantieparken kennismaken met het thema seksuele uitbuiting. We trainen ze op het herkennen van signalen en geven ze handvatten voor eventuele vervolgstappen. Want je kunt wel zien dat een jong meisje steeds met andere mannen incheckt, maar dan? Het gaat erom dat ze concreet iets kunnen met de signalen die ze oppikken. En dat ze inzien: wij kunnen wel degelijk iets doen om seksuele uitbuiting van minderjarigen tegen te gaan! De groep hotels en vakantieparken die aangeven getraind te willen worden op dit thema is groeiende. 'Helaas zijn er ook hotels en vakantieparken die er niet aan willen', vertelt Celine. 'Seksuele uitbuiting van minderjarigen, dat gebeurt hier niet, zeggen ze dan, wij hebben een keurig park. Helaas klopt dit vaak niet. Sterker nog: hoe minder scherp je bent op seksuele uitbuiting in je bedrijf, hoe fijner het voor de mensenhandelaar is om juist dáár aan het werk te gaan.'

No place for sex trafficking

Doel van de coalitie is om de scholing voor personeel op zo veel mogelijk plekken in de branche zelf te implementeren. Zo vraagt branchevereniging Koninklijke Horeca Nederland er herhaaldelijk aandacht voor, en ontwikkelde het openbaar

'Hoe minder scherp je bent op seksuele uitbuiting in je bedrijf, hoe fijner het voor de mensenhandelaar is om juist dáár aan het werk te gaan'

ministerie "No Place for Sex Trafficking" een certificeringssysteem voor hotels en vakantieparken, waarbij de training van de coalitie wordt gebruikt. Als zestig procent van het personeel is getraind ontvangt een hotel of park het certificaat. Celine: 'We zijn blij met wat we hebben bereikt. Niet alleen zijn we op belangrijke plekken in de branche ingebed, maar we zien ook echt dat hotelpersoneel na het volgen van de training het verschil maakt, bijvoorbeeld door de politie in te schakelen als ze signalen van mensenhandel herkennen. Dat is natuurlijk geweldig. Maar we zijn er hiermee niet. Het is van belang dat onze trainingen ook in de toekomst structureel worden aangeboden. Het personeel in hotels en vakantieparken wisselt

snel. Bovendien zijn er updates nodig die inspelen op de laatste maatschappelijke ontwikkelingen, zoals mensenhandelaren die hun werkwijze aanpassen, of veranderingen in hotels. Denk aan het online inchecken waarbij er geen fysiek contact meer is. En wat te denken van Airbnb en huizenruil...'

'We mogen dit onderwerp niet door onze vingers laten glijpen', besluit Celine. 'Deze kinderen hebben onze hulp nodig. Het lukt ze vaak niet om in hun eentje te ontsnappen aan hun mensenhandelaar - ze worden bedreigd en onder druk gezet. Dus durf te kijken en durf te handelen. Als omstander kun je écht het verschil maken! ■

Wat is er bereikt? Feiten en cijfers

Samenwerking met:

OM, politie, No Place for Sex Trafficking, The Code, Accor, KHN, HISWA-RECRON, De Uitgeversgroep, mbo- en hbo-instellingen.

6.652 personeelsleden van Nederlandse hotels en vakantieparken zijn getraind via e-learnings of face-to-face trainingen.

3.132 studenten van toerisme- en horecaopleidingen kennen de signalen van illegale prostitutie en wat de hotel- en recreatiesector er tegen te doen.

Onderzoek naar aanwijzingen

van illegale prostitutie en mensen-/kinderhandel in vakantieparken

Brancheorganisaties

KHN en RECRON besteden aandacht aan het onderwerp richting hun leden, onder andere door middel van e-learnings en een handleiding voor managers op hun website.

15 gemeenten

wijzen vakantieparken, hotels en ketenpartners op het volgen van de e-learnings of face-to-face trainingen.

De e-learnings

zijn op strategische plekken te vinden. Onder andere bij diverse brancheverenigingen, Mensenhandel Academy van Comensha, Kennisplatform Ondernijning, Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) en in het certificeringsprogramma van het Openbaar Ministerie: No Place for Sex Trafficking.

De stem van slachtoffers verenigd in platform HOPE

Als het gaat om de strijd tegen seksuele uitbuiting van kinderen is er geen belangrijker stem dan die van deze kinderen zelf. Daarom startte de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting in 2020 Platform HOPE, van waaruit getrainde ervaringsdeskundigen hun verhaal en expertise delen. Danushika Friederichs is sinds een jaar actief voor HOPE. Zij vertelt waarom de stem van het slachtoffer zo belangrijk is.

‘Mensen moeten leren kijken naar het verhaal áchter het verhaal’

‘Ik weet als geen ander dat het leven anders kan lopen dan je van tevoren hoopt. Op mijn vijftiende had ik mijn eerste ervaring met seksueel geweld en op mijn negentiende kwam ik in handen van mensenhandelaren. Drie jaar lang had ik gedwongen seks tegen betaling. Dat was heftig. Er zat een muur tussen mij en de normale wereld. Dat is wat mensenhandelaren doen: ze creëren een wig tussen jou en je geliefden. En als je helemaal bent losgeweekt, hebben ze vrij spel. Ik kon op niemand meer vertrouwen, was enorm eenzaam. Totdat ik op een dag niet meer kon en besloot: ik wil hieruit. Dat ging met vallen en opstaan. Ik kwam op straat terecht, zwierf een tijdje, tippelde toch maar weer om drugs en onderdak te kunnen betalen. Maar ik wist heel sterk: dit is niet mijn leven. Uiteindelijk lukte het me om los te komen. Vanaf dat moment ben ik hard aan mezelf gaan werken.’

Wat heeft je daarbij geholpen?

‘Niet geheel toevallig: een ervaringsdeskundige. Mijn ouders brachten me met haar in contact, en ze was geweldig. Door haar leerde ik de kracht van ervaringsdeskundigen kennen. Zij ging naast me staan, knokte met me mee, en liet me zien dat praten een wapen kan zijn. “Maak je problemen bespreekbaar”, zei ze tegen me, “het kan je helpen”. En dus begon ik te praten. Omdat ik mijn negatieve ervaringen graag wilde omzetten in iets positiefs, volgde ik de opleiding tot ervaringsdeskundige. Nu breng ik vanuit mijn eigen bedrijf, Speak-out, én via Platform HOPE het thema mensenhandel onder de aandacht. Heel gaaf. Samen met de vijf andere ervaringsdeskundigen van HOPE geef ik interviews en schuif ik aan bij onder andere beleidsmakers, politici en de politie.’

Wat is jullie missie vanuit Platform HOPE?

‘Nederland moet weten dat er in ons land jonge kinderen worden misbruikt en uitgebuit. En dat dit meer gebeurt dan je denkt. Toen ik zelf in handen was van een mensenhandelaar heb ik best veel signalen gegeven, maar niemand die doorhad wat er écht aan de hand was. Ik

zei niet: ik word misbruikt. Maar: ik heb seks met iedereen. In plaats van dat ik hulp kreeg, werd ik van school gestuurd, en daarmee werd het enige lijntje dat ik nog met de normale wereld had verbroken. Mensen moeten leren kijken naar het verhaal áchter het verhaal. Wat is er werkelijk aan de hand? Daar hoop ik aan bij te dragen door mijn verhaal te delen. Maar er is meer. Er gaat al best veel goed in de aanpak van mensenhandel, de opsporing en de hulp aan slachtoffers, maar er is ook verbetering mogelijk.’

Kun je daar een voorbeeld van geven?

‘Ik ken het verhaal van een meisje dat werd verkracht in een park. Het was een heterdaad: de politie trof haar aan terwijl iemand seks met haar had. Ze namen haar mee en lieten haar aangifte doen. Maar daar was geen touw aan vast te knopen. Het meisje was zo in de war dat ze geen duidelijk verhaal kon vertellen. Heel logisch als je getraumatiseerd bent, maar bij de politie keurden ze de aangifte af, het verhaal werd bestempeld als ongeloofwaardig. Hadden de agenten in kwestie meer van de effecten van trauma geweten, dan was dit waarschijnlijk heel anders verlopen. Ik weet dat ze vanuit de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting pleiten voor een Barnahus in Nederland, een plek waar ze kinderen en jongeren op een kindvriendelijke manier horen en helpen. Het zou prachtig zijn als we dit in Nederland krijgen. En zo zijn er nog veel meer dingen waarin we vanuit HOPE een verandering teweeg willen brengen. Denk aan: taboes doorbreken, victim blaming stoppen, zorgen voor slachtoffervriendelijke hulp en een beter aangifteproces.’

Waarom is de inzet van ervaringsdeskundigen daarbij zo belangrijk?

‘Als ervaringsdeskundigen zijn we in staat om zaken te verduidelijken, wij kunnen uitleggen waarom een meisje dat misbruikt wordt tóch steeds weer teruggaat naar haar mensenhandelaar, waarom een slachtoffer pas jaren later aangifte durft te doen. Of hoe ogenschijnlijk onschuldige woorden heel kwetsend kunnen zijn. Ons advies is dan

‘Nederland moet weten dat er in ons land jonge kinderen worden misbruikt en uitgebuit’

ook: wil je iets doen in de strijd tegen mensenhandel, betrek daar dan ervaringsdeskundigen bij. Praat mét ons, niet óver ons. Het is namelijk niet altijd wat het lijkt. Zelf had ik de grootste mond, ik droeg een enorme laag make-up en gedroeg me uitdagend. Dat was de buitenkant. Van binnen was ik zo kwetsbaar als wat. Slachtoffers gedragen zich niet altijd als slachtoffers. Het wordt tijd dat Nederland dat leert zien.’

Tot slot: hoe gaat het nu met jou?

‘Tegen alle verwachtingen in: heel erg goed. De maatschappij had me al afgeschreven; een arts zei letterlijk tegen me dat een carrière er voor mij niet in zou zitten. “Hou het maar bij vrijwilligerswerk”, zei hij. En in eerste instantie geloofde ik hem, toch ben ik blijven knokken om wél iets te bereiken. Ik run nu mijn eigen bedrijf en ben actief voor Platform HOPE. Samen met de andere ervaringsdeskundigen blijf ik vechten voor het goede. Niks of niemand houdt me daarin tegen! ■

Over Platform HOPE

Platform HOPE bestaat uit getrainde ervaringsdeskundige professionals op het gebied van seksuele uitbuiting. Het platform behartigt de belangen van slachtoffers en is gesprekspartner voor gemeenten, landelijke overheid, politiek, opsporingsdiensten, hulpverlening, media en andere organisaties. Het platform wordt onder andere ingezet als vraagbaak, adviseur, meedenker, voorlichter en projectontwikkelaar in participatietrajecten of als klankbord. Zie: www.platformhope.nl

“

‘De samenwerking met de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting vind ik een pareltje. Zij durven het aan om te kijken naar de niches, bijvoorbeeld seksuele uitbuiting van jongeren met een eetstoornis. En in dat laatste vinden we elkaar, al meer dan vijf jaar. Onze kennis en kunde is complementair aan elkaar. Samen deden we onderzoek naar pro-ana coaches, en werken we momenteel aan een project waarin we kwetsbare jongeren, bijvoorbeeld met een eetstoornis, tijdig online opsporen, waarschuwen en hulp bieden om uit handen van misbruikers te blijven.

Samen proberen we op verschillende niveaus invloed uit te oefenen: in de spreekkamer, de maatschappij en in de politiek. Daar ben ik trots op. Wat mij betreft blijven we daarmee doorgaan. Dit thema is niet iets voor eenmaligheid. Nee, je moet als een terriër blijven vasthouden, dóórgaan, om uitbuiters een stapje voor te blijven.’

Eric van Furth, bijzonder hoogleraar eetstoornissen en directeur van Centrum Eetstoornissen Ursula bij GGZ Rivierduinen

Samenwerkingspartners

“

‘Seksuele uitbuiting is wat mij betreft het meest afschuwelijke dat je als kind kunt meemaken. Dus toen de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting ons vroeg om te helpen, waren we gelijk enthousiast. Vanuit Janivo Stichting bieden we financiële steun aan projecten voor kinderen en jongeren. We willen bijdragen aan een veilige en gezonde samenleving. Die drive zien we terug in de coalitie. Deze coalitie wil niet dweilen met de kraan open, maar een systemische verandering teweegbrengen. Ze kijken daarbij naar de hele keten die seksuele uitbuiting van kinderen in stand houdt - van daders, tot klanten, van betrokken branches tot opsporing. Deze coalitie brengt discussies op gang, schudt andere partijen wakker, onderzoekt zaken die anderen laten liggen. Dat de aanpak van seksuele uitbuiting van kinderen een proces van de lange adem is, wisten we van tevoren. We zijn als stichting nu zes jaar bij deze coalitie betrokken en we gaan voor een zevende jaar. Bij Janivo zijn we van de klassieke houding: als iets goed is, is het goed, en dan blijven we graag betrokken.’

Eric Rijnders, directeur Janivo Stichting

“

‘Ieder kind dat in verkeerde handen terecht komt is er een te veel. Daarom besteedt onze uitgeverij in alle lesprogramma's voor toerisme-opleidingen aandacht aan seksuele uitbuiting van minderjarigen. Denk aan jonge meisjes die seks hebben in hotelkamers. Voor mij is het logisch dat we dit doen; het is van belang dat professionals in opleiding weten wat ze in de praktijk kunnen tegenkomen, en wat ze vervolgens kunnen doen. Ik geef zelf les aan mbo-toerismestudenten - vaak jonge meiden tussen de zestien en twintig jaar oud - en we overschatten vaak hoe weerbaar ze zijn. Het is aan ons om ze te blijven informeren over thema's als mensenhandel. De coalitie is hierin een geweldige samenwerkingspartner. Het begon zo'n vijftien jaar geleden met Defence for Children, en we zijn nooit gestopt. De coalitie biedt deskundigheid die we zelf niet hebben, ze houden ons bovendien bij de tijd: iedere ontwikkeling op het gebied van seksuele uitbuiting verwerken we gelijk in ons lesmateriaal.’

Han Swaans, uitgever Uitgeversgroep en mbo-docent

over de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting

“

‘Nee, het is niet normaal dat volwassen mannen seks hebben met jonge kinderen. Maar het is helaas wel de realiteit - ook in ons land. De aantallen minderjarige slachtoffers in Nederland zijn groot. Als politie en Openbaar Ministerie kunnen we dit maatschappelijke probleem niet alleen oplossen; we hebben partners in de strijd nodig. De Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting is voor ons zo'n partner. Zij onderzoeken, rapporteren, zetten acties op touw, zorgen voor goede hulp aan slachtoffers, gaan het debat aan en lokken kamervragen uit. Daarmee leveren ze een belangrijke bijdrage aan het terugdringen van mensenhandel. Ze blijven daarin met beide benen op de grond, zijn heel reëel en kijken altijd naar wat beter kan, met het belang van het slachtoffer voorop. Samen houden we dit thema zichtbaar. En dat is nodig. Want als je wegstijgt, is het er niet.’

Warner ten Kate, Officier van Justitie Mensenhandel

GEEN ONSCHULDIGE FIGURANT,
MAAR HOOFDROLSPELER:

De klant die betaalt voor seks met minderjarigen

Zonder vraag geen aanbod. Een eeuwenoud gegeven waar niet aan te tornen valt. Toch bleven de afnemers van betaalde seks met minderjarigen vaak buiten schot in de aanpak van mensenhandel. Totaal onterecht, vindt de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting. 'Deze klanten zijn geen figurant, maar hoofdrolspelers in de horrorfilm die mensenhandel heet.'

'Er is nog altijd een aanzienlijk aantal mannen dat bereid is te betalen voor seks met een minderjarige', begint Shamir Ceuleers, woordvoerder van het Centrum tegen Kinderhandel en Mensenhandel. 'Klanten die te vaak worden gezien als onschuldige toeschouwers. Maar dat zijn ze niet; ze zijn belangrijke hoofdrolspelers in de horrorfilm die mensenhandel heet. Zij houden het businessmodel van mensenhandelaren in stand. De coalitie wil hen daarom zichtbaar maken als één van de kernoorzaken van mensenhandel.'

'Het is te gemakkelijk om te zeggen dat je niet wist dat het meisje minderjarig is'

Valkenburgse zedenzaak

Decennialang werd de aanpak van seksuele uitbuiting van minderjarigen vooral toegespitst op daders en slachtoffers. Shamir: 'Daders willen we opsporen en bestraffen, slachtoffers willen we vinden en hulp bieden. Dat er ook nog een klant is die ter verantwoording moet worden geroepen, werd en wordt vaak vergeten.' Pas in 2014, met de Valkenburgse zedenzaak, kwam hier een voorzichtige - zij het onbevredigende - kentering in. De politie trof destijds een zestienjarig meisje in een hotel in Valkenburg aan, samen met haar pooier en een klant. Uit telefoongegevens van de pooier bleek dat er tientallen klanten waren geweest. Het OM vervolgde uiteindelijk zo'n dertig man-

nen voor betaalde seks met het meisje. Stuk voor stuk zeiden ze dat ze niet wisten dat het slachtoffer nog maar zestien jaar was, waardoor het gros van deze klanten wegwam met één dag cel en een taakstraf. 'Dat schuurt', zegt Shamir. 'Vooral als je kijkt naar het leed dat het slachtoffer is aangedaan. Het is bovendien te gemakkelijk om te zeggen dat je niet wist dat het meisje minderjarig is. Wij willen het omdraaien: deze klanten hadden moeten weten dat het om een minderjarige ging. Als klant moet je vóóraf verifiëren of degene met wie je seks gaat hebben oud genoeg is. Een journalist die ik hierover sprak zei hierop: "Dat is toch niet sexy, dat je je eerst met papierwerk moet bezighouden?" Maar dit is dus precies het probleem. Het gaat hier om minderjarigen, om kinderen. Blijkbaar vinden we het erger dat we om legitimatie moeten vragen dan dat we een kind misbruiken.'

Botsing tussen twee werelden

De Valkenburgse zedenzaak liet volgens Shamir een botsing tussen twee werelden zien. 'De rechters zeiden met hun straf: het stelt allemaal niet zoveel voor, en je kunt het deze mannen niet verwijten. Terwijl het Openbaar Ministerie heel duidelijk aangaf dat de klant één van de kernoorzaken is van mensenhandel. Met het feit dat de rechters voor een minimale straf gingen, gaven ze een heel verkeerd maatschappelijk signaal af, namelijk dat je als klant amper verantwoordelijkheid draagt als je een minderjarige misbruikt. Ook richting het slachtoffer en de mensenhandelaar gaven ze verkeerde signalen af, respectievelijk: het is niet zo erg wat ze jou hebben aangedaan, en: we maken het je niet al te lastig. Totaal niet oké omdat we op deze manier bijdragen aan het leed van jonge slachtoffers.'

De Valkenburgse zedenzaak, en de afloop daarvan, was voor de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting reden voor een stevige lobby richting de Tweede Kamer. En met succes (zie ook kader). Zo zijn drie lobbypunten van de coalitie overgenomen in het conceptwetsvoorstel dat momenteel bij de Kamer ligt: 1) de klant is één van de kernoorzaken van mensenhandel, 2) ook klanten van kinderen jonger dan zestien- en zeventienjarigen moeten strafbaar worden gesteld, en 3) er is een strafverzwaring nodig voor klanten die seks hebben met minderjarigen.

Mentaliteitsverandering

'Ik ben trots op wat we hebben bereikt', zegt Shamir. 'Het was een lobbytraject van meerdere jaren, maar we bleven vasthouden. Hopelijk zorgt dit ervoor dat straks de wet is aangepast en dat de klant niet langer als figurant wordt gezien. Maar dan nog is de strijd nog niet gestreden. Het kan dan in de wet staan, maar dan komt het nog aan op de uitvoering van die wet.'

'Vanuit de coalitie zijn we niet per se uit op hogere straffen', besluit Shamir. 'Een mentaliteitsverandering is voor ons veel belangrijker. Het besef dat de klant geen toeschouwer is, maar juist een van de kernoorzaken van mensenhandel, dat is waar we op uit zijn.' ■

Wat heeft de coalitie zoal gedaan en bereikt in politiek Den Haag? Een paar hoogtepunten.

- In gesprek met politie, OM en het ministerie om meer in te zetten op de rol van klanten bij de aanpak van mensenhandel.
- Actieve bijdrage aan het kabinetsprogramma 'Samen tegen Mensenhandel' en het vervolg daarvan.
- Mede door de lobby van de coalitie is er structureel twee miljoen euro beschikbaar gesteld voor de aanpak van mensenhandel.
- Advies aan het Ministerie van Justitie over de aanpak van klanten van minderjarigen. Het kabinetsprogramma is aangepast: de klant werd speerpunt in de opsporing.
- Input geleverd voor de consultatie van de Wet Seksuele Misdrijven. De voormalig staatssecretaris heeft toegezegd dat in de aankomende wetswijziging de aanpak van de klant ook wordt versterkt. De klant die seks koopt van minderjarigen, anders dan de 16- en 17-jarigen, is specifiek strafbaar gesteld.

Eigen onderzoek van de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting

- *Opiniepeiling: Hoe Nederland denkt over mensen die seks kopen van minderjarigen.*
- *(G)een risicoloze aangelegenheid. Een onderzoek naar de ontwikkelingen in de strafoplegging sinds 2015 van klanten die seks kopen van minderjarigen (maart 2023)*
- *Onderzoek naar de aanpak van klanten bij opsporingsdiensten. (Verschijnt: najaar 2023)*

OPROEP AAN FONDSSEN EN BEDRIJVEN

Gezocht: partners against crime

Emeritus hoogleraar kindermishandeling Francien Lamers zei ooit: “Nederland houdt niet van zijn kinderen”. Daarmee doelde ze op het feit dat we de zorg en bescherming voor de meest kwetsbare kinderen slecht geregeld hebben in ons land. Ik denk dat ze gelijk heeft. Zeker als je kijkt naar de hulp aan jonge slachtoffers van seksuele uitbuiting, kinderen die worden gedwongen om seks te hebben tegen betaling.

Wat doen wij om dit te voorkomen? Wat doen wij om deze kinderen in veiligheid te laten opgroeien? Te weinig. De aanpak van seksuele uitbuiting van minderjarigen loopt lichtjaren achter. Mannen die seks hebben met kinderen en mensen die hieraan verdienen hebben vrij spel: de kans dat ze gepakt worden is uiterst klein. En zo worden er ieder jaar meer kinderen slachtoffer van deze praktijken, ieder jaar raken meer kinderen getraumatiseerd.

We zien binnen de hulpverlening steeds meer jongeren met een ernstig verstoorde ontwikkeling en grote persoonlijkheidsproblematiek. Jongeren die, door de decentralisatie in de jeugdzorg, ook vaak nog eens veel te laat de hulp krijgen die ze nodig hebben, waardoor hun problemen nog maar moeilijk zijn op te lossen. We zien meer en meer kinderen die het leven niet meer aan kunnen, zichzelf

beschadigen en zichzelf van het leven willen beroven.

Toegegeven: seksuele uitbuiting van kinderen is ook een lastig vraagstuk. Zeker met de komst van het internet is de strijd tegen mensenhandelaren vele malen lastiger geworden. De handel in kinderen speelt zich in het verborgene af, daar waar we het niet direct zien. Mensenhandelaren maken meer dan

‘De aanpak van seksuele uitbuiting van minderjarigen loopt lichtjaren achter’

ooit gebruik van technologische ontwikkelingen. En dat zullen ze blijven doen. Ze zijn meesters in aanpassen, ze zijn innovatief en maken slim gebruik van alle (online) mogelijkheden die er zijn om kinderen te benaderen, te gebruiken, te misbruiken en uit te buiten.

De loverboy van 1995 bestaat niet meer. Mensenhandelaren anno 2023 gebruiken andere en vooral ook online technieken om kinderen en jongeren te groomen en onder controle te houden. Daarbij valt op dat er vaak al heel snel sprake is van intimidatie en grof

geweld. En over twintig jaar zal het werkveld van de mensenhandelaar er wéér heel anders uitzien. Daarom is het nodig dat we met ze meebewegen en dit onderwerp blijven agenderen. Ons werk is nooit af.

Binnen de coalitie zijn we ontzettend blij met fondsen en bedrijven die ons hierin steunen. Met hun hulp kunnen we dingen doen die de overheid niet financiert: we kunnen de wereld opschudden, doorbraakprojecten creëren, mensenhandelaren een stap vóór zijn. Dat is wat we eerder deden en dat is wat we zullen blijven doen.

Vergeet niet: criminelen lopen onze scholen binnen, begeven zich (online) in onze slaapkamers, stelen onze kinderen en buiten ze op een verschrikkelijke manier uit. Dat moet stoppen. En dat kunnen we alleen als we samenwerken. Onze coalitie heeft medestanders nodig. Partners against crime. Fondsen en bedrijven die zich verantwoordelijk willen maken voor dit vraagstuk. Omdat het om onze kinderen gaat. Misschien wel om je nichtje, of je buurjongen. Of zelfs je eigen kind.

Samen kunnen we laten zien dat we in Nederland wél van onze kinderen houden. Wie gaat met ons de strijd aan?

Anke van Dijke, bestuurder Fier en CKM

Colofon

Dit magazine is een uitgave van de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting. De coalitie bestaat uit Defence for Children – ECPAT, Fier en het CKM. De missie van de Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting is een effectief systeem bereiken waarin minderjarigen beschermd zijn en vrij zijn en blijven van seksuele uitbuiting. Deze uitgave is gemaakt ter afronding van het driejarige programma ‘Systemic Change’.

Uitgave

©2023 Coalitie tegen Seksuele Kinderuitbuiting

Redactie

Ellen de Ruiter | Tekst. Advies. Concept & Campagne.

Ontwerp

Renske de Boer | DesignFestijn

Beeldmateriaal

Adobe Stock, iStockphoto, Shutterstock

Drukwerk

Drukwerkdeal

Contact

Defence for Children – ECPAT
Hooglandse Kerkgracht 17-G
2312 HS Leiden
Telefoon: +31 (0)71 516 09 80
E-mail: info@defenceforchildren.nl
www.defenceforchildren.nl

Disclaimer

Aan de informatie en afbeeldingen, zoals die in deze publicatie worden weergegeven, kunnen geen rechten worden ontleend. Ondanks de voortdurende zorg en aandacht die zijn besteed aan de samenstelling van de publicatie en de daarin opgenomen gegevens, geeft de uitgever geen garanties op de volledigheid, juistheid of voortdurende actualiteit van de gegevens, noch van websites die op enigerlei wijze met de publicatie zijn verbonden.

C O A L I T I E T E G E N

— SEKSUELE KINDERUITBUITING —